

teeren; hen zeer uitdrukkelijk belastende en bevelende, niet alleen de overtreeders te apprehendeeren, maar ook alle rechters, ammans, drossaarden, schouten en baljuws, die eenige zwakheid of tolerantie mochten toonen, niet alleen jegens de anabaptisten, maar ook jegens alle lutheranen, sacramentisten oft andere ketters en valsche leeraren; om aldus Zijner Majesteits' landen van herwaarts over, in den ouden, oprechten geloove en kerstelijke religie te behouden en te mainteneeren.

III.

In de laatste dagen van deze oogstmaand, heeft koning Philips zijn goede stad Gent, waar het kapittel van het Gulden Vlies en de vergadering van de Generale Staten gehouden werden, verlaten om zich over het land van Axel en Hulst, naar Vlissingen te begeven, waar de vloot voor anker ligt die hem, met een aanzienlijk gevolg, terug naar Spanje brengen moet. Door de Muidepoort reden eerst de verspieders of wegverkenners, licht bewapende speerruiters die den koninklijken stoet vooruit draafden, bosselkens en struweelen langs de baan doorzochten, of nergens onraad schuilen mocht; en verder de bewoonders verwittigden van de hooge komst die in aantocht was.

Dan kwamen de ruiters van 's konings lijfgarde, in rood- en witte wambuizen, lang getrost en met goud bestikt, met geborduurde flankards, en aan de elf voet lange esschenhouten speren de zijden wimpels slap neerhangend in de windstille zomerlucht. Op hen volgden de rondassiers en targie-dragers: kleine, ronde, metalen schilden met franjes omzoomd, of straf met ossenhuid overspannen, groote, gevlochten targiën, en bovendien bewapend met talrijke houwdegens en zinkroers die hun van het zadel afhingen.

Vooraan den stoet, reed de koning zelf met zijn Spaansche raadsheeren, op eerbiedigen afstand door de andere hovelingen gevolgd: een bonte menigte op baaide en appelgrauwe schimmels en hengsten en telgangers en volbloedmerries. De Spanjaarden in zwart satijn en fluweel: boven de korte mantels met gesteven pijpekragen, scherp besneden koppen, nog dieper met voren en rimpels doorploegd in de schaduw van de groote vilthoeden, waarop het gesteent der gespen dat schittert in de zon.

Dicht achter den meester aan, klaarblijkend teeken van koninklijke gunst: Ruy Gomez da Silva, vertrouweling en boezemvriend, met op het bleeke gelaat de vermoeide sporen van zooveel nachtelijke uren in 's konings dienst; de hoogwaardigheidsbekleeders: de hertog da Feria, de prins van Eboli, de hertog da Villa Vranca, don Juan Manrique de Lara, don Antonio Toledo. Een weinig ter zijde reed de veldheer, de hertog van Alva, met zijn beide luitenants Juliaan Romero en Bernardino